

עין משפט
גו מצוה

סז:

הדר פרק ששי עירובין

מסורת הש"ס

6) שנת דף ג' א' שנת קק.
7) שנת קק.
8) שנת קק.

הנהגות הב"ח
(א) ר"ח ד"ה ישראל וכו'.
ב) מ"ח א"ר (ג) מניח.
ג) ר"ח נסמך וכו' משנה
ד) קק. נ"ב דף ע"ג ע"ב.
ה) מ"ח דפסקי רב קמח.
ו) ר"ח ע"ג ע"ג ע"א.
ז) מ"ח דף קק מ"ח דף קק.
ח) ר"ח ע"ג ע"ג ע"ב.

גליון הש"ס

ג' נ"ב נ"ב ל"ה ל"ב. ע"י
לע"ד דף סד ע"א ט"ס
ד"ה א"ב:

מוסף רש"י

מחיצה היא. לקיים
רשות היחיד ופ"ה ו'.
ואמירה לכברי שבות.
מדרגת ו' ב' ז' א'.

רבינו הגאון (הרשב"א)

מטלטלין לא מתוכו לים
ולא מן לים לתוכו. ועד
כמה עד בית סאתים.
כלומר שהוא כרשות
היחיד. ואם יתר מבית
סאתים מטלטלין אלמא
כרמלית היא. והוא שלע
שבבים כי קרפף יתר מבית
סאתים שלא הוקף לדירה
היא. וקמח מטלטלין מן
הוא לתוכו אלמא כרמלית
היא. ותיובתא דר' יוחנן
תיובתא. דמי רבא לעולם
אין מטלטלין לא מתוכו
ליים ולא מן לים לתוכו.
(הר"ק) בתוכו הוא
דטלטלין עד בית
סאתים. דב אשכ אמר
לעולם ארישא. והן אמרו
קרפף יתר מבית סאתים
שלא הוקף לדירה אין
מטלטלין בו אלא בארבע
אמות. והן אמרו אין
מטלטלין מרשות היחיד
לכרמלית. בית סאתים
דשרי לטלטלין בכוליה
אשרי רבנן לטלטלין
מחוץ לים ומן לים
לתוכו. באי טעמא דילמא
אמרי רשות היחיד היא
ואתי לטלטלין בכוליה.
המא שגא. תוכו שכיח
ולמידי אסור. מתוכו לים
ומן לים לתוכו דלא שכיח
לא גזרי בית רבנן. והוא
ניקא דאשתתוף המים
שחייב לו למול עליהן.
אמר להן רבנן ניהו ליה
מ"א חמישי מינן ביתי.
והא לא עירבינן. אמר להו
בסוף. על שיתוף
שבכורי. אמר ליה לית
לן שיתוף. מ"א. אמר להו
אמרי לגי רובי ותי ליה.
אמר אביי עיי לאותובי
למר והא הוא שבות היא
ואמירה לגי שבות היא.

וישראל בית סאתים אינו אוסר בו. ואמר ר"י דאם הוקף לדירה אפי' בית סאתים אוסר דכיון שהוקף לדירה הוה כבימו ואינו עומד (א) במקום אחר של מניו ואוסר עדיין פתח הפתוח למניו ובקונט' לא פירש כן דלדרכה פירש יומר מניו סאתים דוקא כאלה הוקף לדירה אבל הוקף לדירה אינו אוסר: **ובמאי טעמא דלמא אמרי רה"י נבורה היא.** מכאן המיר ר"ת בגינה אחת ימורה מניו סאתים שלא הוקפה לדירה לעטול ממזכה לתוך האולן ולא היתה ר"ה גמורה כגון סרטיא ופליטיא עוצרת לפניה והמיר להטמין המפתח בתוך הגינה אע"פ שעומד בתוך ונתון בתוך הגינה או לעטול ממזכה לתוך ואין לחלק בין קלע דהתם משום דלא שכיח שתי שתי כל עיקר גזירה זו שלא יבא לעטול בכולו והא טעמא שייך נמי הכא ועוד יש לדקדק מהא דמינא דפ"ק דשנת (דף ו') ארבע עשרות לשנת ואם היה אסור לעטול משאר כרמלית לקרפף יומר מניו סאתים משכחת להו חמשה: **והא לא עירבינן בו.** קודם מלמדה היה כפיפוש בקונט' וכן משמע מדלמדה הך אמירה להזהר שהיא משום מזהו לעשות פתח אבל לאחר מילה ומשום סכנה על זה לא היה אומר והא לא עירבינן דכפוקת נפש הרויזי הרי זה משותף כלאמרינן פרק גתלא דיומא (דף סד):

בסמוך אשיתוף. דמניו פירש בקונט' דמתן במתני' אם נשתתפו מניו מותרין כאן וכאן ולא היה לו להביא מאותה משנה דלקמח' עירוב עירובין עירובין ואלו נשתתפו נמי קאמר אלא היה לו להביא ראייה מהא דמניא לקמן בפירוש (דף ע"ג): וכן אמרינן אומרינן מערבין או משתתפין ואע"ג דפסיק רב קמח (ו) הלכה כר"מ דעירוב אשכ אמר ר' יוחנן דלמיר נהו כר"מ אבל למתלה לא עדינן עירובין או משתתפין דלמיר (ו) כפת כולו עלמא לא פליגי דכחלא סגי ונסמך אשיתוף דקאמר היינו אם נשתתפו כפי:

לשנות
להו רבה גייתו ליה חמימי מגו ביתא א"ל אביי והא לא עירבינן א"ל יבסמוך אשיתוף א"ל הא לא שתפינן י' נימרו ליה לנכרי ליתי ליה אמר אביי בעי לאותביה למר ולא שבקן רב יוסף דאמר רב (יוסף אמר רב) כהנא כי הוינן בי רב יהודה הוה אמר לן בדאורייתא מותרין תיובתא והדר עברין מעשה ברבנן עברין מעשה והדר מותרין תיובתא ליתיה הכי אמר ליה מאי בעית לאותביה למר אמר (ליה דתניא) הוה שבות ו' ואמירה לנכרי שבות כה

קרפף יומר מניו סאתים אין מטלטלין בו. דשוייה כרמלית לענין טלטול משום דמיתתק ברה"י ומיניה אסור לעטול מרה"י לתוכו ומתוכו לרה"י כד' יוחנן מדאורייתא רה"י היא: **והס אמרו אין מטלטלין מרה"י לכרמלית.** משום דלא לית לטלטולי מרה"י לרה"י ובהאי רה"י שהיא בית סאתים לא גזרי מ"א טעמא בית סאתים דשרי לטלטולי בכוליה כי אסרינן ליה לטלטולי מיניה לכרמלית לא אחיא מיניה חורבה אבל עפי מניו סאתים אי אסרת מתוכו לים תוך ד' אמות אחי למימר רה"י גמורה היא אפי' מדרבנן ומטלטלי בכולה ומיעקרא אידך תקנתא דרבנן ונטלו הא מקמי הא: **ומאי שגא.** דאלים הך תקנתא טפי מהך השתתף נמי קא מטלטלי מרשות היחיד לכרמלית: **תוכו שכיח.** וכי שרי ליה לטלטולי בגווה חזו ליה עלמא ומיתתק ברה"י: **מתוכו לים לא שכיח.** ולא גזרי רבנן כמלתא דלא שכיחא ופ"ה אע"ג דבשאר רה"י לכרמלית גזרי רבנן הכו שיתוף אבל הני מרתי כחלא שכיח מניו סאתים ומתוכו לכרמלית לא שכיח: **דאישתתף חמימי.** שהי רויזין למולו והמחו לו ממין מבערב ונשפכי היום: **מגו ביתא.** מביתיה דרבה והמיעוק היה צניע אחר באותה חצר: **נסמך אשיתוף.** דמניו דמתן (לקמן ע"ג) במתני' אם נשתתפו מניו מותר כאן וכאן מניו ובתלמוד אף על פי שלא עירבו: **בדאורייתא מותרין תיובתא.** באיסור של תורה ותכס מורה זו הימיר ויש בתלמודים שידע להשיב ישיב קודם מעשה שלא נעבר על דברי תורה אבל דרבנן כגון עירובי חצרות שנקיין לחסך לעשות כהוראתו: **והדר מותרין.** ליה ללמוד אם יפה הורה: **הוא.** על הטמא אינה אסורה בשבת אלא משום שבות:

מה

מא א מ"י פ"ה מ"ג עירובין הלכה י' טושי"ח ח"ה סתין טפט: ב (מ"י ט"ג ל"י):
בב ג מ"י פ"ה מ"ג שנת הלכה א טושי"ח אר"ח פ"ה שנת סוף ג:
בב ד מ"י פ"ה מ"ג סד ו מ"י פ"ה מ"ג עירובין הלכה י' ופ"ה ט"ג הלכה י' סג עשין דרבנן א טושי"ח אר"ח ט"ג שנת סוף ג:
בב ה מ"י פ"ה מ"ג טה ו מ"י פ"ה מ"ג שנת הלכה י' ופ"ה ט"ג הלכה ט סג לוחן סג ופ"ה ט טושי"ח אר"ח ט"ג שנת סוף ג ופ"ה ט טושי"ח אר"ח ט"ג שנת סוף ג:
בב ו מ"י פ"ה מ"ג טה ו מ"י פ"ה מ"ג שנת הלכה י' ופ"ה ט"ג הלכה ט סג לוחן סג ופ"ה ט טושי"ח אר"ח ט"ג שנת סוף ג ופ"ה ט טושי"ח אר"ח ט"ג שנת סוף ג:

רבינו הגאון

ולא חייבא לבקעה במיש.
אלא אפילו לקרפף אם פתח וסילק רשותו מכל המבוי. רבה ורב אמרי דאמר תרובין גי בית סאתים אוסר יתר מבית סאתים אינו אוסר. פי' פתח ארבעה על ארבעה פתח לקרפף אם יש בו בית סאתים עדיין אוסר (ע"ג) נ"ב המבוי. שלא סילק רשותו. ויתר מ"א סאתים אינו דכפוקת נפש הרויזי הרי זה משותף כלאמרינן פרק גתלא דיומא (דף סד):

דאמר י"י ביטול אשכ אמר עולא א"ר יוחנן (א"ר) קרפף יתר מבית סאתים שלא הוקף לדירה אפי' סד ואפי' כרמלית הווקף מרשות היחיד לתוכו חייב מחיצה היא אלא שמתורת דירוף. ונותרים עליה מ"א. סלע טעמא גבוה ו' רוחב (ו') [נ] טעמא אין מטלטלין לא מתוכו לים ולא מן לים לתוכו. פתח מ"א מטלטלין עד בית סאתים. האי בית סאתים דקמח (אחרון מ"א) אין אפחות מ"א בית סאתים הוא מטלטלין (אחרון מ"א) יתר מבית סאתים (א"ר) והא פתח מ"א טעמא כרמלית הוא. ובה"ש כרמלית הוא. מברמלית לכרמלית הוה אפי' יתר מ"א שרי. אלא לאו ארישא והכי קמח. סלע שבבים גבוה ו' רוחב ו' אין